

uno Deo inspirati omnes & animati sumus, quid aliud quam fratres sumus, & quidem conjunctiores, quod animis, quam qui corporibus. VI. Instit. Div. c. 10.

IV.

Jam vero quid officii nostri sit in hac universalissima societate, Cicero edocet, Etsi quæ descripta sunt legibus & jure civili, hæc ita teneantur, ut est institutum; In rebus tamen omnibus, quæ ad communem hominum usum natura genuit, servandam esse communitatem; ut in Græcorum proverbio est: (quod occurrit apud Euripidem in Oreste, & Platonem in Lyside, ac Lib. IV. de Rep. item apud Aristotelem Lib. II. Polit. τὰ τῶν φίλων κοινά.) Amicorum esse omnia communia: h. e. Amicorum bona, quoad usum, legibus non prohibitum, amicis debere patere. Ac porro recenset communia quædam omnium hominum officia, ad quæ præstanda cuiq; vel ignoto simus obligati; (1) Erranti comiter monstrare viam; secundum effatum illud Ennii: (vetustissimi Poëtæ Latini, cujus solum Fragmenta quædam supersunt a Paulo Merula collecta & illustrata, Lugd. Bat. 1595.)

Homo, qui erranti comiter monstrat viam,
Quasi lumen de suo lumine accendat, facit.
Nihilominus ipsi lucet, cum illi accenderit.

Cui addi potest illud Diphili in Parasito: Ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραιῖς ὅτι εἰσιν, εἰ πῆ μὴ Φεράσαι ὀρθῶς ἰδὲν: An nescis, quod in execrationibus quoq; sit, si quis rectam viam non ostenderit? Loquitur ex ritu Atheniensium, qui quotannis devoverunt homines hac in re peccantes. Cicero noster Lib. III. Off. Erranti viam non monstrare, Athenis execrationibus publicis sanctum est. c. 13. edit. Græv. Juvenalis de Judæis officium hoc negligentibus scribit, eos non monstrare vias, eadem nisi sacra colenti. Alterum: Pati ab igne ignem capere. (3) Non